

Aalscholver zit graag op windmolen

Windmolenpark in zee. Jan-van-Genten moeten er niks van hebben. Vissen, anemonen en krabben vinden er bescherming.

Een windmolenpark op zee verandert de aanwezige habitat. Maar de ecologische effecten zijn zeker niet alleen ten nadele van de biodiversiteit, laat onderzoek van IMARES zien bij het eerste windmolenpark op zee, voor de kust van Egmond aan Zee.

Windmolens zorgen zowel boven als onder water voor een verandering. Onder water leveren ze de zeebewoners iets heel nieuws op: een paal en stenen. Op het harde substraat vestigen zich allerlei dieren, vertelt onderzoeker Han Lindeboom: mosselen, anemonen, krabben en vissen. 'Daar stijgt de lokale biodiversiteit.'

Boven water zijn vooral de draaiende wieken nieuw. Sommige vogels laten zich daar door afschrikken. Zo mijden Jan-van-Genten, duikers en zee-eenden het windmolenpark. 'De Jan-van-Gent duikt naar voedsel, en wordt daarbij mogelijk afgeleid door de draaiende molens.

Misschien dat ze eraan kunnen wennen, maar onderzoek daarnaar is nog niet afgerond', vertelt Lindeboom. Ook de afstand tussen de molens kan hier een factor in zijn. Meeuwen en sternens doet het molenwieken niks. 'Aalscholers vinden het park zelfs leuk. Die gaan op de trans van de molen zitten drogen.' Er zijn nog geen gegevens over of vogels tegen windmolens botsen. 'Veel vogels vliegen eromheen, soms zelfs om het hele park', vertelt Lindeboom.

In het windmolenpark mag niet gevestigd worden, maar dat heeft geen effect op de visserij op schol en tong. Tongen blijken het park zo weer uit te zwemmen; het gebied is te klein om er langere tijd te blijven. Voor kabeljauw zou het park wel kunnen fungeren als toevluchtsoord. 'Sommige kabeljauwen die we gezenderd hadden bleven er lang hangen', vertelt Lindeboom. Het meest negatieve effect lijkt nog plaatsing van de molens te hebben. Er zijn aanwijzingen dat zeezoogdieren en

vislarven last hebben van de enorme klappen van het heien, maar er zijn geluidsarme alternatieven. Al met al tot nu toe dus geen onaantoonbare effecten, concludeert Lindeboom, wel punten om de vinger aan de pols te houden. 'Waar wel menselijke invloed is kun je bijsturen.'

Het windmolenpark werd in 2006 met overheidssteun door Nuon en Shell gebouwd. IMARES doet er samen met NIOZ en Bureau Waardenburg onderzoek in het kader van een monitorings- en evaluatieprogramma. Er staan 36 molens in een gebied van 27 vierkante kilometer, tien tot achttien kilometer uit de kust. Het park kan honderdduizend huishoudens van elektriciteit voorzien.

Domein	Natuur, landschap en platteland
Informatie:	www.noordzeewind.nl
Contact:	Han.Lindeboom@wur.nl 0317 - 48 70 99